

DEDICATORIA.

mum præparauit.cuius quidem sapientissimi, sanctissimiq; viri iudicium cōtinuò Pontificatus tui primordia comprobarunt. Sub ipsum enim tui Apostolatus initium eum actionum tuarum cursum instituisti, facile vt omnes intelligent, quid in omne reliquum tempus à tua ista magnitudine animi sperandum Catholicis, quid hæreticis pertimescendum.

Ego verò, vt ad me ipse nunc veniam, qualiscunque Ecclesiæ Catholicæ filius, piæ matri tam grauiter laboranti, accedente præsertim Superiorum meorum imperio, opem, quam potui, tuli. Et cùm annos iam quindecim in Controversiis fidei explicandis posuerim, partim Louanij in florentissima totius Germaniæ Academia, partim Romæ, adeos iuuenes instituendos, quos è Transalpinis regionibus Apostolica benignitas euocarat: vt ea quæ docendo differueram, aliquando typis mandarem, atque in lucem ederem, eorundem me Superiorum meorum compulit auctoritas. Quæ porro disputationes, in cuius potissimum nomine apparere deberent, non fuit mihi magnopere cogitandum. siue enim in libros, qui hoc volumine continentur, siue in rationes dedicandi huiuscmodi laboris, mentem animumq; conueterem, sola occurrebat Sanctitas tua, quæ omnibus aliis summo iure anteponenda videretur, vt non quærendus fuerit qui legeretur, sed legendus qui emineret. Libri qui offerendi erant, quod fidei Controversias ex vera Theologiæ principiis explicit, nulli sanè iustius debabantur, quàm tibi, qui & summus Theologus es, & vnum Controversiarum omnium Iudex, ab ipso Deo singulari prouidentia constitutus.

Quòd si in operum nuncupatione eius potissimum ratio haberi solet, qui possit, & velit oblatum sibi munus, vel patrocinio defendere, vel splendore nominis illustrare, nullius certè ratio mihi potius habenda fuit, quàm tui, qui & ea es potestate, qua proximè accidis ad Deum, eaque benignitate, qua (vt communis omnium parens) concedis hominum nemini, & à quo patrocinium ac tutelam opus hoc nostrum iure suo postulare videbatur. quod enim hoc seculo inter tam multas hæreses, quibus Catholica oppugnatur fides, nulla sit longius latiusque diffusa atque propagata, nulla grauior, nulla infestior ea, quæ summum istum Pontificatum labefactare contendit; vt non iam alio nomine Catholici ab hæreticis, quàm Papistæ vocitemur, quasi sola sit inter nos & illos de Papatu contentio: ea causa fuit, cur in nostro opere nulla disputatio esset diligentius copiosiusque tractanda, nulla maior, nulla instructior ea, qua summi Pontificatus institutio & auctoritas asseritur atque defenditur. Quare non immeritò